

РЕШЕНИЕ

№ 38391

гр. София, 18.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в
публично заседание на 13.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **3643** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 112, ал. 1, т. 4 от Закона за здравето (ЗЗ).
Образувано е по жалба от Д. Х. А. срещу Експертно решение (ЕР) №00002 от 06.01.2025 г. на Националната експертна лекарска комисия (НЕЛК), Специализиран състав по вътрешни, хирургични, нервни и С., с което са отменени ЕР №220 от 29.03.2024 г. на ТЕЛК при Университетска I МБАЛ „Св. Й. К. и Болничен лист (БЛ) №Е. от 12.06.2023 г.

Наведените основания за оспорване са за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, свързани с необсъждането на всички представени медицински документи и неизлагането на мотиви за приетата от НЕЛК незаконосъобразност на процесния БЛ- чл.146, т.3 от АПК.

В съдебно заседание пред АССГ, пълномощникът на жалбоподателката-адв. Б. моли за уважаването на жалбата. Поддържа, че липсата на обосноваване на оспореното ЕР произтича от обстоятелството, че не е направен задълбочен медицински анализ на медицинската документация, която е била на разположение на органа - издател. В случая се касаело за трайно заболяване, което за периода, за който е бил издаден процесният БЛ, е било в положение на ексцес. Видно от

заклучението на вещото лице, дори след приключване на болничния отпуск, заболяването е продължило да се развива недобре за жалбоподателката. Заболяването било от тази категория заболявания, които не възникват към момента на издаване на процесния болничен лист. Касаело се за хронично заболяване, което в този период е било с по-изразена симптоматика, водещо до неработоспособност. Не без значение била и прилаганата терапия. За този вид заболяване, прилаганата терапия била насочена както към преодоляване на самото заболяване, така и само към неговото облекчаване. Тази терапия имала обаче странично, неблагоприятно въздействие върху организма, което също допринасяло за неработоспособността на лицето. Заявява и искане за присъждането на направените по делото разноски.

Ответникът НЕЛК, Специализиран състав по вътрешни, хирургични, нервни и С. не изпраща процесуален представител и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна (ЗС) К. на строителите в България се представлява от адв. П., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждането на направените разноски.

Останалите ЗС – Университетска I МБАЛ „Св. Йоан Кръстител“ ЕАД, II с-в състав, МЦ „Лозенец“ ЕООД, А., ТП на НОИ С.-град, РДСП С. град- не депозират писмен отговор, не изпращат процесуален представител в съдебно заседание и не изразяват становище по жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди и прецени релевираните с жалбата основания, доводите на страните, събраните по делото доказателства и служебно на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

От фактическа страна съдът приема за установено следното:

БЛ №Е. от 12.06.2023 г. е издаден за 12 дни (от 12.06.23 г. до 23.06.23 г.) от д-р Т. Х., невролог в МЦ „Лозенец“ ЕООД. В БЛ е вписана диагноза: Разстройство на вегетативната (автономната) нервна система, неуточнено. Като причина за неработоспособността е посочено общо заболяване. Обща ЛКК, А. С. К. Д. Т. ЕАД е взела решение №2/24.07.23 г. за отмяна на БЛ с мотиви, че не е предоставена документация от извършения преглед в МЦ „Лозенец“ ЕООД.

С ЕР на ТЕЛК при Университетска I МБАЛ „Св. Й. К. №626/27.10.2023 г. БЛ е потвърден. В мотивите към решението е посочено, че освидетелстваното лице се е явило и е представило медицинска документация. Съдържа се и позоваване на Амбулаторен лист № 23163300СВ9 D/12.06.2023 г., в който са отразени анамнеза, обективно състояние и предписано лечение.

По жалба на осигурителя и ЗС по делото - К. на строителите в България, с ЕР №16 от 01.02.24 г.

НЕЛК, Специализиран състав по неврологични УНГ и С. приема, че ЕР на ТЕЛК е немотивирано, поради което го отменя и връща преписката за ново освидетелстване. В тази връзка НЕЛК приема, че информацията в Амбулаторен лист № 23163300СВ9 D/12.06.2023 г. е непълна и недостатъчна, поради което било необходимо изискването на по-подробна медицинска документация, ако е налична такава, след което ТЕЛК да се призове мотивирано.

При новото произнасяне с ЕР №220 от 29.03.24 г., ТЕЛК отново е потвърдила БЛ, като се е позовала на множество издадени амбулаторни листи (АмбЛ) от: 16.02.23 г., 25.04.23 г., 30.06.23 г. и 26.07.23 г.

С оспореното пред съда ЕР на НЕЛК, ЕР на ТЕЛК и процесния БЛ са отменени. В мотивите към същото са изброени актовете по развилата се до този момент процедура, но не са изложени съображения, както се сочи и в жалбата до съда, поради които ЕР на ТЕЛК и БЛ са приети за незаконосъобразно издадени.

Предвид необходимостта от специални знания в областта на медицината, съдът допусна извършването на съдебно – медицинска експертиза от вещо лице невролог. Видно от приетото по нея заключение, към датата на издаване на процесния БЛ- 12.06.23 г. е налице уточнена диагноза на жалбоподателката А.. Диагнозата е по М. G 90.9 - Разстройство на вегетативната (автономната) нервна система, неуточнено, за която диагноза е назначена съответна медикаментозна терапия. В тази връзка в МЕД на жалбоподателката Д. А. са налице достатъчно данни, въз основа на които може да се прецени обективното нейно физиологично състояние към датата на издаване на процесния болничен лист - 12.06.2023 г . Приложенияте по делото АмбЛ от 16.02.23 г., 25.04.23 г., 12.06.23 г., издавани от невролог, позволяват проследяването на страданието на жалбоподателката. ВЛ е категорично, че медицинската документация позволява да се направи обективен извод за състоянието на работоспособност на жалбоподателката . В случая то било оценено адекватно с процесния БЛ, като „временно неработоспособна“, с диагноза Разстройство на вегетативната (автономната) нервна система, обосновано от клиничния преглед на специалист невролог, отразено в АмбЛ №923163300СВ9D от 12.06.23 г. Адекватната оценка следвала и предвид действието на назначената съответна медикаментозна терапия, включваща психотропни медикаменти с антидепресантно, транквилизиращо и сънотворно действие. Тези странични действия на самата терапия отнесени към професията инженер и длъжността, която заема жалбоподателката към датата на издаване на процесния БЛ също обуславяли неработоспособност. По време на изслушването му в съдебно заседание, вещото лице пояснява,

че е преценило обективното физиологично състояние на жалбоподателката към 12.06.2023 г въз основа на анамнеза и клиничен преглед, отразени в АмБЛ от 12.06.2023г. от невролог, където, като обективно състояние, е отчетено хоризонтален нистагъм (потрепване на очите) и позитивна проба за координация- ромберг. Според вещото лице тези данни обективират един дискоординационен синдром. Назначена е терапия с ксанакс и деанксит. Към този момент, пациентката е била в процес на уточняване на диагнозата. Ксанакс е лекарство, което принадлежи към бензодиазепиновите препарати, което е свързано със странични явления при прилагането му, и сам по себе си той също води до неработоспособност. Самият препарат води до сънливост. Професията на жалбоподателката – строителен инженер, обстоятелството, че същата е трябвало е да пътува в командировка към този момент и съответно да се качва нависоко, според вещото лице сочи на положение, което е противоположно при прием на ксанакс. Д. е антидепресант, който има същите странични явления – сънливост, отпуснатост, може да засили и световъртежните пристъпи. По тази причина е издаден процесният болничен лист в рамките на 12 дни при домашен режим, с диагноза: Разстройство на вегетативната нервна система – неуточнена. Предвид неуточнената диагноза, жалбоподателката е насочена впоследствие за хоспитализация, където вече диагнозата се уточнява. Извършено е отоневрологично изследване и е диагностицирана с нарушение на вестибуларната функция в Клиника по неврология, МБАЛ „С. Н.“. Там са установени и описани придружаващи заболявания, консултирана е и със съответен специалист – психиатър, с диагноза – умерено тежък депресивен епизод, както и още автоимунен хепатит, а към хепатита- първична билиарна цироза. Вещото лице е категорично, че тези заболявания са започнали с вегетативните оплаквания, които са описани – главоболие, световъртеж, отпадналост, безсъние.

Съдът кредитира заключението на вещото лице, като компетентно, обективно и обосновано. В тази връзка съдът приема, че правилно вещото лице се е позовало не само на медицинската документация към момента на издаването на процесния БЛ, но и на тази, издадена след това, тъй като се касае за прогресиращо хронично заболяване, започнало с вегетативните оплаквания, по повод на които е бил издаден процесният БЛ.

При тези фактически установявания, съдът обуславя следните правни изводи:

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с определението от з.з. за насрочване на делото. Допълнително съдът излага, че началото на преклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 АПК, вр.чл.112, ал.1, т.4 ЗЗ не е било поставено преди подаването на жалбата до съда.

Ответникът е приложил съобщение по чл.18а, ал.10 от АПК. (л.13 по делото). Съгласно посочената разпоредба, когато съобщаването в производството пред административния орган не може да бъде извършено по реда на предходните алинеи, съобщението се поставя на таблото за обявления или в Интернет страницата на съответния орган за срок, не по-кратък от 7 дни, след изтичането на който съобщението се смята за връчено. Единственият мотив за така приложения способ за съобщаване е, че екземпляр от процесното ЕР на НЕЛК е било изпратено с пощенска пратка на освидетелстваното лице – жалбоподателката по делото, която била върната в цялост в НЕЛК с отбелязване: “ лицето не е известно на посочения адрес/лицето не е намерено на посочения от него адрес“. По делото обаче няма доказателства за върнато в цялост известие по отношение на процесното ЕР на НЕЛК, нито за това на какъв адрес е било изпратено същото. Установява се обаче от приложено в преписката известие за доставяне (л.17 по делото), че на адрес: [населено място], [улица], ет.2, ап.16 жалбоподателката е получила на 27.12.2024 г. уведомлението за началото на производството по чл.26 от АПК. Отделно от това способите за съобщаване по чл.18а, ал.1- ал.11 от АПК са изброени приоритетно, т.е. прилагането на способа по чл.18а, ал.10 от АПК от ответника е допустимо са след безрезултатното изчерпване на предходните изброени в чл.18а, ал.1-ал.9 от АПК способности. В случая органът най-малкото не твърди и не прилага доказателства да е предприел съобщаване по реда на чл.18а, ал.9 от АПК, съгласно който, когато страната не може да бъде намерена на адреса и не се намери лице, което е съгласно да получи съобщението, съобщаването се извършва чрез залепване на уведомление на вратата или на пощенската кутия, а когато до тях не е осигурен достъп – на входната врата или на видно място около нея. Когато има достъп до пощенската кутия, съобщението се пуска и в нея. В съобщението се посочва, че документите или книжата са оставени в канцеларията на органа или на съда и могат да се получат в едномесечен срок. Следователно уведомяването по чл.18а, ал.10 от АПК е незаконосъобразно, поради което не е могло да постави началото на преклузивния 14-дневен срок за подаването на жалбата до съда.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното ЕР е издадено от компетентен орган- НЕЛК, Специализиран състав по вътрешни, хирургични, нервни и С.. Компетентността на органа произтича от чл.49, ал.1 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи. Съгласно същия, НЕЛК се произнася с мотивирано експертно решение, постановено от специализиран състав, определен съобразно

ведещата диагноза.

Оспореното решение обаче е издадено при съществени нарушения на административнопоризводствените правила – чл.146, т.3 от АПК, свързани с дължимата от органа преценка на всички релевантни факти спрямо конкретиката на случая. Действително състоянието на лицето се преценява към момента на освидетелстването, за който се отнася съответния акт- в случая 12.06.23 г., когато е издаден процесният БЛ. Случаят обаче е налагал цялостен анализ, тъй като по делото се установи, че се касае за прогресивно развиващо се заболяване, започнало с вегетативните оплаквания, по повод на които е бил издаден процесният БЛ. Изобщо не е коментирана и предписаната на 12.06.23 г. медикаментозна терапия, включваща психотропни медикаменти с антидепресантно, транквилизиращо и сънотворно действие, т.е. със странични действия, които сами по себе си изключват работоспособността, предвид упражняваната от жалбоподателката професия и служебните задължения, които е следвало да изпълнява към този момент. В тази връзка възражението на осигурителя, ЗС по делото, за липса на данни, че медикаментите са приемани от жалбоподателката, е изцяло голословно и житейски недостоверно. Като не е извършил дължимия анализ на данните от приложената медицинска документация, ответникът не е установил правилно и действителните факти от значение за случая. Последното е довело до издаване на оспореното пред съда решение и в противоречие с приложимите материалноправни разпоредби-чл.146, т.4 от АПК.

Легалната дефиниция на понятието „временна неработоспособност“ е дадено в § 1, т. 34 от ДР на ЗЗ, като съвпада с указаното в чл. 6, ал. 1 от Наредбата за медицинската експертиза, според който „временна неработоспособност“ е състояние, при което осигуреното лице не може или е възпрепятствано да работи поради: остро, подостро или обострено хронично общо заболяване; злополука; професионална болест; лечение в чужбина; санаторно-курортно лечение; належащ медицински преглед или изследване; карантина; отстраняване от работа по предписание на здравните органи; гледане на болен или на карантиниран член от семейството; належащо придружаване на болен член от семейството за медицински преглед; изследване или лечение в същото или в друго населено място, в страната или в чужбина, бременност и раждане; гледане на здраво дете, до 12-годишна възраст, върнато от детско заведение или училище, поради карантина на заведението или на училището, или на отделна група или клас в него, или поради карантина на детето. Неуточнената напълно диагноза към момента на издаване на процесния БЛ, свързана с установено впоследствие хронично заболяване, не прави освидетелстваното лице работоспособно

за периода от 12 дни на същия БЛ. НЕЛК не излага мотиви, които да отричат обективното физиологично състояние към 12.06.23 г., а още по-малко мотивира изводи за работоспособност по смисъла на легалната законова дефиниция, посочена по-горе. Обратно, по делото се установи обострено хронично общо заболяване, което е дало вегетативните оплаквания, послужили за издаването на БЛ. Същите с предписаните медикаменти, заедно и поотделно, са довели до невъзможност на жалбоподателката да работи, предвид упражняваната от нея професия и служебните ангажименти, които е трябвало да изпълнява за времето на разрешения с БЛ отпуск.

С оглед на изложеното съдът обуславя извод, че като е отменила ЕР на ТЕЛК и потвърдения с него БЛ, НЕЛК е издала процесуално и материално незаконосъобразно решение по смисъла на чл.146, т.3 и т.4 от АПК, което следва да се отмени от съда.

С оглед изхода на спора, предмет на делото, и на основание чл.143, ал.1 АПК правото на разноси е възникнало за жалбоподателя. То е надлежно упражнено, като преди приключването на устните състезания по делото е поискано присъждането им (чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК). Доказаните разноси са в размер на 1210 лева-10 лева заплатена държавна такса, 450 лева заплатено възнаграждение за вещо лице и 750 лева заплатено възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат, и се присъждат изцяло. Възражение за прекомерност от страната, която следва да понесе разносните-ответникът по делото, не е наведено до приключване на устните състезания по делото. Следователно не е дължима и от съда преценка за това.

Воден от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 23-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Експертно решение №00002 от 06.01.2025 г. на Националната експертна лекарска комисия, Специализиран състав по вътрешни, хирургични, нервни и С., с което са отменени ЕР №220 от 29.03.2024 г. на ТЕЛК при Университетска I МБАЛ „Св. Й. К. и Болничен лист №Е. от 12.06.2023 г.

ОСЪЖДА Националната експертна лекарска комисия със седалище в [населено място] да заплати на Д. Х. А. с ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 1210 (хиляда двеста и десет) лева, разноси по делото

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ

в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него.

СЪДИЯ

: